

Paagjældende, skjøndt uden at være Handlende, dog har indladt sig paa Foretagender af lignende Bessaffenhed som Handelsforretninger, og Voet vil da, idetmindste for en Del, have samme Karakter som et Handelsbo. Med Hensyn til Ordningen af Voets Behandling turde det desuden være rigtigst ikke nærmest at lægge Vægten paa, om Voet er et Handelsbo eller i større eller mindre Grad har dettes Eiendommeligheder, idet dette i Regelen synes at maatte blive mindre vigtigt, naar det først er givet, at en Opgjørelse skal finde Sted. Snarere vil det Afgjørende blive, om Voet er mere eller mindre vidtløftigt, har mere eller mindre udstrakte Forbindelser og er i Besiddelse af en større eller mindre Formue. I det Forflaget saaledes kun opstiller særegne Regler om Handlendes Konkurs paa de fornævnte Punkter, befinder det sig i det Væsentlige, i Overensstemmelse med den norske Konkurslov og med den preussiske Konkursordning. — Mere kunde synes at tale for, saavidt Forholdene tillade det, at udstyre Skifteretten med særligt handelskyndige Elementer ved Behandlingen af større Handelsfallitboer. Paa dette Sted skal man imidlertid ikke gaa nærmere ind paa det nævnte Spørgsmaal, idet et fra et Mindretal i Kommissionen fremkommet Forslag i denne Retning vil blive gjort til Gjenstand for nærmere Omtale i Slutningsbemærkningerne til Forflagets første Afsnit.

Hvad Fremgangsmaaden ved Konkursboers Behandling angaar, indeholder Forflaget følgende Hovedforandringer i vor Konkurslovgivning:

1) Udvidet Afgang for Fordringshaverne til at fordrø Skyldnerens Bo taget under Konkursbehandling, navnlig forsaavidt Skyldneren er Handlende, Fabrikant eller Skibsreder, hvorhos det under visse Betingelser er gjort Skyldnere i disse Stillinger til Pligt at erklære sig fallit eller dog at anmelde Standsning af deres Betalinger for Skifteretten, som derefter tager Voet under Konkursbehandling (Kap. 6).

2) Afskaffelse af den gjældende Rets præklusive Proklama (§ 90).

3) Afgang til Overførelse af den egentlige Forvaltning af Voets Anliggender fra Skifteretten til en Kurator og andre af Fordringshaverne selv valgte Mænd (§§ 71 og 73).

4) Med Hensyn til Voets Bestyrelse tillægges der i Regelen Fordringshavernes Fler-tal en afgjørende Myndighed (§ 64).

5) Der paalægges Skyldneren den Forpligtelse at blive tilstede for under Voets Behandling at meddele alle fornødne Oplysninger (§§ 54, 71, 77).

Stoffet er ordnet paa følgende Maade: Kap. 6 handler om Konkursens Begyndelse, derunder Betingelserne for Konkursbehandlingens Indtræden. I Kap. 7 indeholdes derefter Bestemmelserne om de første Foranstaltninger ved Konkursboets Behandling. Kapitel 8 giver Forskrifter om Skiftesamlinger i Almindelighed. I Kapitel 9, som overskrives „om Kurators Antagelse og Retsstilling samt om Kreditorudvalget“ indeholdes Reglerne om den egentlige Forvaltning og Bestyrelse af Voet. Kapitel 10 handler om Foranstaltninger med Hensyn til Skyldnerens Person, navnlig om de Tilfælde, i hvilke han kan fængsles, og om hans Afgang til at faa Understøttelse af Voet. Endelig handler Kapitel 11 om Fordringshavernes Indkaldelse og Fordringernes Provelse.

Kapitel 6.

Om Konkursens Begyndelse.

De første Paragrafer i Kapitlet handle om Betingelserne for Konkurs eller om de Tilfælde, i hvilke Konkursbehandling af et Bo kan finde Sted. Ogsaa forsaavidt har Forflaget i det Væsentlige sluttet sig til den i Norge ved Loven af 1863 indførte Ordning.

Efter den gjældende Ret kan Konkursbehandling af en Persons Bo i hans levende Live, som bekendt, finde Sted i 3 Tilfælde, nemlig:

1) naar han selv overgiver sit Bo til Konkursbehandling;